

KLAGANDE

Finansinspektionen

MOTPART

A

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 31 oktober 2017
i mål nr 12584-17, se bilaga A

SAKEN

Särskild avgift enligt lagen om anmälningsskyldighet för vissa innehav
av finansiella instrument

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

1. Kammarrätten upphäver förvaltningsrättens dom och fastställer
Finansinspektionens beslut den 3 maj 2017.

2. Kammarrätten avvisar A yrkande om ersättning för
kostnader i målet.

YRKANDEN M.M.

Finansinspektionen yrkar att kammarrätten ska fastställa
Finansinspektionens beslut den 3 maj 2017 och för fram bl.a. följande.

Enligt marknadsmissbruksförordningen¹ ska personer i ledande ställning i vissa bolag anmäla sina transaktioner med aktier och skuldinstrument i bolaget. Offentliggörande av dessa transaktioner kan utgöra en värdefull informationskälla för investerare och det är därför väsentligt att marknaden snabbt får information om transaktionerna. Anmälningar till registret förs in och publiceras omedelbart, även utanför marknadsplatsernas öppettider. Förvaltningsrätten har inte tagit hänsyn till intresset av transparens även för investerare som agerar utanför marknadsplatserna, s.k. OTC-handel. Om *A* hade anmält transaktionen strax före midnatt på fredagen hade informationen om transaktionen publicerats redan då och hade varit tillgänglig för de som eventuellt ägnade sig åt OTC-handel under den mellankommande helgen.

Med hänsyn till den korta förseningen har den särskilda avgiften satts ner med 28 procent. Sett till enbart att anmälan gjordes en arbetsdag för sent skulle överträdelsen kunna anses som ringa. Den aktuella transaktionen avsåg dock en transaktion till ett värde om ca 1 390 000 kr, vilket förvaltningsrätten inte har tagit hänsyn till i det överklagade avgörandet. Förvaltningsrätten har i sin bedömning även beaktat att överträdelsen tycks vara en engångsföreteelse och att *A* har vidtagit åtgärder för att det inte ska hända igen. Detta är inte sådana omständigheter som kan utgöra skäl för att helt eller delvis efterge den särskilda avgiften. Förvaltningsrätten borde därför inte ha vägt in dessa i omständigheter i sin bedömning.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG.

A anser att överklagandet ska avslås och yrkar ersättning för kostnader i målet. Han för fram bl.a. följande.

Hans anmälan kom in efter den tredje arbetsdagen, men innan den fjärde arbetsdagens början. Anmälningens fristen har alltså överskridits med minsta möjliga marginal och överträdelsen ska anses som ringa. När det rör sig om en så kort överträdelse av anmälningsskyldigheten framstår det som oproportionerligt att värdet på transaktionen ska tillmätas så pass stor betydelse att det utgör ett hinder för att sätta ner avgiften.

Eftersom anmälan kom in till Finansinspektionen innan den fjärde arbetsdagen hade påbörjats har effekten av överträdelsen varit närmast obefintlig. Anmälan kom in innan handeln på aktiemarknaden öppnade den fjärde arbetsdagen och aktörer på aktiemarknaden har därmed haft möjlighet att tillgodogöra sig informationen innan de påbörjat sin handel. En anmälan ska ske inom tre arbetsdagar och det ska inte vägas in att handel kan ske på andra dagar än arbetsdagar, oberoende av eventuell OTC-handel. Han har ingen kännedom om att det sker handel av aktier i bolaget utanför marknadsplatserna. Att beakta att det mellan den tredje och fjärde arbetsdagen varit en mellankommande helg är därmed inte relevant och ska inte ligga honom till last vid bedömningen av storleken på en eventuell avgift. Även andra omständigheter än de som uttryckligen nämns i förarbetena kan innebära att det finns skäl för eftergift.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Särskild avgift enligt lagen om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument

Parterna är överens om att det finns grund för att påföra A särskild avgift enligt lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument, AnmL. Kammarrätten har ingen annan uppfattning. Frågan som kammarrätten ska ta ställning till är därmed om det

finns skäl för att delvis efterge avgiften i större omfattning än vad Finansinspektionen har gjort i sitt beslut.

Om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller det annars finns särskilda skäl, får särskild avgift efterges helt eller delvis (23 § AnmL).

En överträdelse anses normalt sett som ringa om det gäller ett mindre antal aktier eller mindre ändringar i innehavet och om fristen försuttits med högst några dagar. Om anmälan inte ges in inom rätt tid och detta beror på omständigheter som den anmälningsskyldige inte rimligen har kunnat råda över eller förutse, bör överträdelsen anses vara ursäktlig. Med särskilda skäl för eftergift avses främst sådana fall där avgiften slår hårt mot enskilda individer, där bl.a. den enskildes ekonomiska förhållanden kan beaktas. Vad som kan utgöra skäl för eftergift är dock något som måste avgöras med hänsyn till omständigheterna i varje enskilt fall och eftergift kan komma i fråga även i andra situationer än de som uttryckligen nämns i förarbetena (prop. 2004/05:142 s. 155-156 och 180, prop. 2015/16:120 s. 51-52 och RÅ 2004 ref. 17).

A anmälan kom in till Finansinspektionen innan den fjärde arbetsdagen inträffade. Med hänvisning till denna omständighet har Finansinspektionen medgett delvis eftergift och satt ner den särskilda avgiften med 28 procent.

Kammarrätten anser att det är av väsentlig betydelse att marknadens aktörer utan dröjsmål får information om transaktioner. Även en kortvarig försening kan innebära konsekvenser för potentiella investerare. Den aktuella transaktionen avsåg försäljning av aktier till ett stort värde, drygt 1 391 000 kr, vilket påverkar bedömningen av möjligheten till eftergift av den särskilda avgiften. Kammarrätten anser vidare att omständigheterna att

A såvitt framgår, inte tidigare har brustit i sin

anmälningsskyldighet och att han nu har vidtagit åtgärder för att förhindra att en överträdelse ska inträffa igen inte utgör skäl för ytterligare eftergift.

Kammarrätten bedömer mot denna bakgrund och det som i övrigt har kommit fram av utredningen att Finansinspektionen har medgett A eftergift i skälig omfattning och att den beslutade särskilda avgiften har bestämts till ett väl avvägt belopp. Överklagandet ska därför bifallas och Finansinspektionens beslut den 3 maj 2017 att A ska betala en särskild avgift med 100 000 kr ska fastställas.

Ersättning för kostnader

Det saknas lagliga förutsättningar för att medge ersättning för kostnader i mål enligt AnmL. A yrkande om att få ersättning för kostnader i målet ska därför avvisas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Marie Bjernelius Lundahl
kammarrättsråd
ordförande

Cecilia Bohlin
kammarrättsråd
referent

Emil Boqvist
tf. assessor

Emma Johansson
kammarrättsfiskal
föredragande